

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรค ไข้เลือดออกของประชาชนในเขตตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
ชื่อ-สกุลนักศึกษา	ศิริเพ็ญ เจ๊ะสื่อแม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.จิระศักดิ์ ทัพพา
หลักสูตร	สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การจัดการระบบสุขภาพ
ปี พ.ศ.	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก ความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชน 2) ศึกษาพฤติกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความรู้ ปัจจัยการมีส่วนร่วมกับพฤติกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ใช้ทฤษฎีความรู้ พฤติกรรม และการมีส่วนร่วมเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย สมมติฐานการศึกษา คือ ปัจจัยความรู้และปัจจัยการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา ประชากร คือ ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตตำบลพิมาน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 85,985 คน นำไปคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน โดยสุ่มอย่างเป็นระบบ ได้จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี 1) ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับมาก มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับมาก และส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกและความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ปัจจัยการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยการมีส่วนร่วมด้านผลประโยชน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมจัดการสิ่งแวดล้อมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : พฤติกรรม การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกัน โรคไข้เลือดออก

Title	Factors in Relation with Environment Management Behavior for Dengue Fever Prevention of People in Phiman Subdistrict, Mueang District, Satun Province.
Name	Mrs. Siriphen Jesumae
Advisor	Dr. Jerasak Thappa
Degree	Master of Public Health
Program	Health System Management
Year	2024

Abstract

The objectives of this study were: 1) to examine knowledge of dengue fever, knowledge of environment management, and people participation; 2) to study environment management behavior for dengue fever prevention of people; and 3) to study the relationship between knowledge factors and participation factors with environment management behavior for dengue fever prevention of people in Phiman Subdistrict, Mueang District, Satun Province. The conceptual framework was knowledge, behavior, and participation. The hypotheses were knowledge factors and participation factors in relation to environment management behavior for dengue fever prevention among people in Phiman Subdistrict, Mueang District, Satun Province. This study uses a descriptive approach. The population was 85,985 people who lived in the Phiman Subdistrict Area, Mueang District, Satun Province, who were 18 years old and over. It was used to calculate the sample using the Krejcie & Morgan table by systematic random sampling of 375 people in total. The study instrument was a questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The study results revealed that the sample had 1) knowledge of dengue fever at a high level, knowledge of environment management at a high level and people participation at a high level. 2) an environment management behavior for dengue fever prevention at the highest level; and 3) knowledge of dengue fever and environment management factors and participation factors for decision were positive in relation to environment management behavior for dengue fever prevention at a statistically significant level of.01; and participation factors for benefits were positive in relation to environment management behavior for dengue fever prevention at a statistically significant level of.05.

Keywords: Behavior, environment management, prevention, dengue fever